

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 581/2015-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. septembra 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátom doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., Advokátska kancelária Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, vedené pod spisovými značkami: Rvp 7873/2014, Rvp 7874/2014, Rvp 7875/2014, Rvp 7876/2014, Rvp 7877/2014, Rvp 7878/2014, Rvp 7879/2014, Rvp 7880/2014, Rvp 7881/2014, Rvp 7882/2014 a Rvp 7883/2014 vo veci namietaného porušenia jej základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6 NcC 11/2014 z 31. marca 2014 (Rvp 7873/2014), sp. zn. 4 NcC 35/2014 z 2. júna 2014 (Rvp 7874/2014), sp. zn. 6 NcC 354/2012 z 23. októbra 2012 (Rvp 7875/2014), sp. zn. 17 NcC 536/2012 z 18. októbra 2012 (Rvp 7876/2014), sp. zn. 17 NcC 20/2014 zo 6. mája 2014 (Rvp 7877/2014), sp. zn. 17 NcC 21/2014 zo 6. mája 2014 (Rvp 7878/2014), sp. zn. 5 NcC 14/2014 zo 14. mája 2014 (Rvp 7879/2014), sp. zn. 17 NcC 23/2014 zo 14. mája 2014 (Rvp 7880/2014), sp. zn. 4 NcC 18/2014 zo 16. mája 2014 (Rvp 7881/2014), sp. zn. 4 NcC 19/2014 z 15. mája 2014 (Rvp 7882/2014) a sp. zn. 4 NcC 21/2014 z 22. mája 2014 (Rvp 7883/2014) a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod spisovými značkami: Rvp 7873/2014, Rvp 7874/2014, Rvp 7875/2014, Rvp 7876/2014, Rvp 7877/2014, Rvp 7878/2014, Rvp 7879/2014, Rvp 7880/2014, Rvp 7881/2014, Rvp 7882/2014 a Rvp 7883/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 7873/2014.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 30. júna 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), vedené pod spisovými značkami: Rvp 7873/2014, Rvp 7874/2014, Rvp 7875/2014, Rvp 7876/2014, Rvp 7877/2014, Rvp 7878/2014, Rvp 7879/2014, Rvp 7880/2014, Rvp 7881/2014, Rvp 7882/2014 a Rvp 7883/2014 vo veci namietaného porušenia jej základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) uvedenými v záhlaví tohto uznesenia (ďalej len „napadnuté uznesenia krajského súdu“), ako aj postupom predchádzajúcim ich vydaniu; napadnutými uzneseniami krajský súd rozhodoval o námietkach zaujatosti sudcov Okresného súdu Partizánske, Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom a Okresného súdu Považská Bystrica (ďalej len „okresné súdy“) v konaniach, ktorých predmetom je

rozhodovanie o žalobách sťažovateľky o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá jej mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom označených okresných súdov.

Ústavný súd v prvom rade konštatuje, že sťažnosti sťažovateľky vedené pod spisovými značkami označenými v záhlaví tohto uznesenia sú v zásade identické z hľadiska skutkového a právneho stavu, ako aj právnej argumentácie sťažovateľky s nespočetným množstvom predchádzajúcich sťažností sťažovateľky, o ktorých už ústavný súd rozhodol. Z uvedeného dôvodu ústavný súd nepovažuje za potrebné reprodukovať argumentáciu sťažovateľky obsiahnutú v sťažnostiach, o ktorých aktuálne rozhoduje. Považuje totiž za dostatočné poukázať na obdobnú argumentáciu sťažovateľky popísanú v jej predchádzajúcich sťažnostiach, o ktorých rozhodol napr. uzneseniami sp. zn. I. ÚS 92/2013 z 13. februára 2013, sp. zn. I. ÚS 293/2013 z 29. mája 2013, sp. zn. II. ÚS 447/2013 z 12. septembra 2013, sp. zn. II. ÚS 460/2013 z 26. septembra 2013, sp. zn. III. ÚS 301/2013 z 2. júla 2013 alebo sp. zn. IV. ÚS 483/2013 z 15. augusta 2013.

Sťažovateľka vo svojich sťažnostiach reaguje aj na jedno z prvých uznesení ústavného súdu (sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo 6. februára 2013), ktorým boli jej obsahovo obdobné sťažnosti odmietnuté z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu na ich prerokovanie. V tejto súvislosti sťažovateľka poukazuje na konania ústavného súdu vo veciach vedených pod sp. zn. I. ÚS 265/05, sp. zn. III. ÚS 24/05 a sp. zn. III. ÚS 74/2011, v ktorých tento preskúmaval rozhodnutia súdov o zaujatosti sudcov. Ústavný súd však uvedenú rozhodovaciu prax podľa sťažovateľky bez akéhokoľvek zdôvodnenia porušil práve a len v jej prípade. Sťažovateľka argumentuje tiež odôvodnením publikovaného uznesenia (40/1998 ZSP) Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 20/97.

Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd o sťažnostiach rozhodol nálezmi, ktorými vysloví porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, zrušil napadnuté uznesenia krajského súdu a vrátil ich na ďalšie konanie, a tiež aby jej priznal primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania. Sťažovateľka taktiež navrhuje, aby ústavný súd podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej

republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) „vydal dočasné opatrenie, ktorým rozhodne o odklade vykonateľnosti napadnutého uznesenia...“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP. S prihliadnutím na obsah sťažností uvedených vo výrokovej časti tohto uznesenia a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť týchto sťažností, a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd, uplatniac citované právne normy, tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

III.

Ústavný súd po preskúmaní predmetu sťažností vedených pod spisovými značkami: Rvp 7873/2014, Rvp 7874/2014, Rvp 7875/2014, Rvp 7876/2014, Rvp 7877/2014, Rvp 7878/2014, Rvp 7879/2014, Rvp 7880/2014, Rvp 7881/2014, Rvp 7882/2014 a Rvp 7883/2014, ktoré smerujú proti napadnutým uzneseniam krajského súdu, zistil, že argumentácia sťažovateľky použitá v označených sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v nespočetnom množstve svojich predchádzajúcich sťažností, s ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období. Sťažovateľka v nich namietala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich o námietkach zaujatosti vznesených sťažovateľkou v prvostupňových konaniach vedených pred okresnými súdmi, v ktorých si uplatnila svoje žalobné nároky podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Vzhľadom na uvedené, zohľadňujúc aj princíp právnej istoty spočívajúci na požiadavke, by sa na určitú právne relevantnú otázku pri jej opakovaní v rovnakých podmienkach dala vždy rovnaká odpoveď, ústavný súd zdôrazňuje, že nenašiel žiadne dôvody na to, aby sa odchyľil od svojej predchádzajúcej judikatúry, na základe ktorej všetky predchádzajúce sťažnosti sťažovateľky týkajúce sa identického právneho problému

(rozhodovanie o námietkach zaujatosti v nadväznosti na žaloby sťažovateľky, ktorými sa domáhala náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorá jej mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom všeobecných súdov) odmietol pre nedostatok svojej právomoci. Ústavný súd nepovažuje za potrebné z hľadiska hospodárnosti svojho postupu opakovať argumentáciu, na základe ktorej všetky obdobné predchádzajúce sťažnosti sťažovateľky odmietol, keďže považuje za postačujúce odkázať na argumentáciu uvedenú vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní, odkazujúc na svoje predchádzajúce rozhodnutia o sťažnostiach sťažovateľky týkajúce sa identického právneho problému (pozri napr. sp. zn. I. ÚS 92/2013 z 13. februára 2013, sp. zn. I. ÚS 293/2013 z 29. mája 2013, sp. zn. II. ÚS 447/2013 z 12. septembra 2013, sp. zn. II. ÚS 460/2013 z 26. septembra 2013, sp. zn. III. ÚS 301/2013 z 2. júla 2013, sp. zn. IV. ÚS 483/2013 z 15. augusta 2013), sťažnosti sťažovateľky smerujúce proti uzneseniam krajského súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci na ich prerokovanie.

Keďže sťažnosti boli odmietnuté ako celok, ústavný súd o ďalších návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2015